

Mariona Monsó ha fet del component humà el nucli de la seva activitat professional. La seva experiència primerenca en l'àmbit de la formació la va marcar profundament: **"Em vaig adonar de la manca d'orientació acadèmica i professional que hi havia entre el col·lectiu d'adolescents."** Aquest descobriment la va fer replantejar-se el futur professional i optar per l'especialització en els recursos humans, en tres àrees ben concretes: l'orientació, l'organització i la formació del capital humà: **"Volia col·laborar en el desenvolupament professional de les persones."** Amb aquest clar pressupòsit va entrar en una de les més prestigioses firmes de consultoria internacional, on va arribar a assolir el càrrec de gerent de l'àrea de recursos humans. En aquesta institució es va especialitzar en l'organització, en la recerca i en la selecció de directius, dins de l'anomenada tècnica del *head hunting*: **"La meua experiència va ser molt satisfactòria, perquè vaig anar assumint més responsabilitats fins que vaig esdevenir una de les primeres dones de l'empresa a tenir un càrrec directiu, la qual cosa va ser molt reconfortant, però també tot un repte perquè els esquemes de comportament i de direcció d'equips humans havien estat totalment masculins fins aleshores. Va ser un període de bastant activitat perquè havia de viatjar força i perquè els objectius del projecte empresarial en el qual participava eren molt elevats. Va arribar un moment en què vaig comprendre que era necessari que m'impliqués en una concepció de l'assessorament de característiques diferents per poder continuar creixent laboralment."** Després d'una petita estada en una altra multinacional de tarannà més personalitzat on desenvolupava un càrrec directiu, la Mariona es va establir pel seu compte l'any 1993: **"L'empresa per a la qual treballava va decidir iniciar una fase de forta expansió, però jo no desitjava involucrar-me un altre cop en una espiral de creixement vertiginós i accelerat, sinó que volia participar en un pla on el servei fos més directe. Va ser per això que em vaig decidir a engemar i a posar en pràctica la meua pròpia concepció de la consultoria durant un període econòmicament difícil. Tot i així, vaig ser afortunada perquè després d'haver realitzat una important inversió inicial en infraestructures, vaig aconseguir tancar l'any amb beneficis."**

L'orientació professional i personal són dues qüestions que preocupen especialment la Mariona: **"Quant a l'orientació professional, desgraciadament molt sovint no es considera el fet que la trajectòria acadèmica, primer, i la laboral, després, es troben guiades algunes vegades per la casualitat. El nombre de persones que estudien i desenvolupen una activitat professional per vocació és molt escàs. Generalment, un es veu abocat a dur a terme una activitat després d'haver escollit una línia acadèmica sense saber molt bé quines serien les conseqüències d'aquesta opció. Això comporta que freqüentment les persones oblidin els seus veritables desitjos professionals. Entre les causes d'aquesta determinació no hem de passar per alt els condicionaments econòmics, que són essencials en la nostra societat: la joventut conviu amb una sèrie de problemes estructurals que determinen certes eleccions: l'emancipació o la formació d'una família comporten uns elevats costos que, al seu torn, motiven que aquest sector de la població es decanti per les activitats que creuen que estaran més ben remunerades i que els donaran una estabilitat més**

gran. També els pares i els educadors participen en aquesta presa de posició. Personalment, crec que hom ha de decidir per ell sol quina és la seva opció acadèmica, perquè només la vida marcarà el veritable recorregut personal. Crec que estem vivint una etapa d'èmfasi dels valors personals. La societat ha entès que els diners poden facilitar mitjans, però, alhora, poden fer minvar la qualitat de vida. En aquest context, el sistema educatiu hauria de despertar les capacitats necessàries per formar persones felices i realitzades en tots els àmbits de l'individu. L'orientació personal tracta de donar confiança al professional que en un moment donat se sent perdut quant a la seva carrera o que vol assegurar-se la consecució de determinats objectius laborals. La nostra tasca se centra en el disseny d'un pla de màrqueting personal, perquè ell, en última instància, és la seva pròpia empresa. Aquesta planificació contempla aspectes molt variats com la imatge, la formació, les habilitats que ha de desenvolupar, etc." En aquest sentit, Mariona Monsó pot observar diàriament les conseqüències d'un pas inadequat en la trajectòria acadèmica i professional d'un individu: **"Moltes persones se senten decebudes perquè comprenen que han triat una opció acadèmica i professional que no s'avenia amb els seus interessos. A més a més, també hi ha personal altament qualificat que en un moment donat va prendre una decisió desencertada respecte al seu futur professional, la qual cosa li ha provocat tot un seguit de repercussions també negatives i no sap com sortir d'aquest cercle viciós. El pitjor en aquests casos és la inseguretat que es crea en aquestes persones de reconeguda vàlua, la qual els impossibilita poder obtenir un lloc de treball de les mateixes característiques del que tenien abans d'aquesta situació de descens jeràrquic."**

En la recerca de directius, Bradley no tan sols intenta trobar el candidat que més s'ajusti a les necessitats de l'empresa, sinó que també es fa càrrec d'una important tasca docent per conscienciar-la de la importància que les seves actuacions responguin a característiques intrínseques i no a condicionaments extrínsecs del mercat: **"Les empreses han de mesurar amb atenció si els requisits que exigeixen per desenvolupar una determinada tasca en l'organigrama són realment indispensables o si estan motivats per una certa tendència existent en el mercat. Alhora, també s'ha de lluitar contra alguns prejudicis molt estesos com, per exemple, el de l'edat. Crec que hem de mostrar a les empreses que un professional de cinquanta anys es troba en plenitud de facultats per desenvolupar la seva activitat i amb molts avantatges, des de la perspectiva personal, per fer-ho, ja que la seva vida ha esdevingut més estable i està tant o més motivat que una persona jove."**

L'Estat espanyol presenta una situació deficitària quant la formació de les noves generacions, que ha de ser analitzada en profunditat i superar-se: **"Actualment és molt important que la formació acadèmica inclogui valors afegits, és a dir, no n'hi ha prou a tenir uns estudis universitaris, sinó que s'han de complementar amb altres habilitats com, per exemple i molt especialment, el domini de diversos idiomes perquè la pertinença a la Unió Europea comporta la competència de les generacions més joves espanyoles amb les d'altres països europeus que disposen d'una formació complementària més qualificada que la nostra."**

**“M’agrada col·laborar
en el desenvolupament
professional
de les persones”**

Mariona Monsó - Barcelona (Barcelonès)